

«Παρεμβαίνοντες...»

«Ὁ Θεὸς Ἔλεός ἐστιν» (α')

«Καθὼς ἡ σκιά ἀκολουθεῖ τὸ σῶμα,
οὕτω καὶ εἰς τὴν ταπεινοφρόνην τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ»

(*Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου*)

Τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἶναι στήν οὐσία, στις ἐνέργειες καὶ στήν μορφή του ταυτόσημο, συνώνυμο καὶ συνάναρχο μὲ τὴν **Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ**.

Τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἶναι μία ἀστείρευτη πηγὴ. **Ἡ** ἀστείρευτη πηγὴ τῆς Θεότητος, τῆς Ἀγάπης. **Ὁ** Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. **Ἀλλά,** Ἔλεος καὶ Ἀγάπη εἶναι ἓνα καὶ τὸ αὐτό.

Ἄρα καὶ ὁ Θεὸς Ἔλεός ἐστιν...

Παράγωγον αὐτῆς τῆς ἀρρήτου Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ Ἔλεός Του. **Ἐκφρασις** τῆς Θεϊκῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Χάριτος. **Παράγωγα** αὐτοῦ τοῦ Θείου Ἑλέους εἶναι ἡ **Εὐσπλαγχνία**, οἱ **Οἰκτιρμοί**, ἡ **Αγαθότης**, ἡ **Μακροθυμία**, ἡ **Συγκατάβασις**, ἡ **Ἐπιείκεια**, ἡ **Συγγνώμη**.

Τὸ πλούσιον Ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἄρρητη Ἀγάπη καὶ ἡ ἀνεκφραστή **Εὐσπλαγχνία** καὶ οἱ ἄπειροι **Οἰκτιρμοί** καὶ ἡ ἀπροσμέτρητη **Αγαθότης Του** προσφέρονται καὶ στοὺς ἐναρέτους καὶ στοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς ἀνατέλλει τὸν ἥλιο καὶ βρέχει **ἀνεξαίρετως** καὶ γιὰ τοὺς ἐναρέτους καὶ γιὰ τοὺς ἁμαρτωλούς. **Μὲ** μία θεϊκὴ ἀφετηρία. **Μὲ** ἓνα θεϊκὸ σκοπὸ. **Νὰ** ἐλκύσῃ σὲ περισσότερη ἀγάπη καὶ θεϊκὸν ἔρωτα τὶς ψυχὲς τῶν ἐναρέτων καὶ νὰ φέρῃ «εἰς συναίσθησιν μετανοίας καὶ συντριβῆς τὶς ψυχὲς τῶν ἁμαρτωλῶν...». **«Ὁ** τοὺς δικαίους (τοὺς ἐναρέτους) ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν». **Τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ** ἐκδηλώνεται περισσότερο, γίνεται ἐμφανὲς περισσότερο πρὸς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Καὶ ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ἁμαρτωλοί, ὅλοι ἔχομε ἀνάγκη, ζωτικὴ ἀνάγκη τοῦ Θείου Ἑλέους. **Ὅπως** ἔχομε ζωτικὴ ἀνάγκη τοῦ ὄζυγονου τῆς ἀτμοσφαιρας γιὰ νὰ συντηρηθοῦμε στήν ζωὴ.

Ἄν ὑπάρχει, ἀδελφὲ συναμαρτωλέ, οὔτε μία ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποία νὰ μὴ ἁμαρτάνωμε.

«Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς Σοι πολλά,
καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου,
καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν Σοι».

(*Ἔπεται συνέχεια*)

Ὁ Ἐραμιστής

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανός

7.2.2021 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίου Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμψάκου